

SENAT
RZECZYPOSPOLITEJ
POLSKIEJ

Protokół

posiedzenia
Parlamentarnego Zespołu
ds. Kultury i Tradycji Łowiectwa (03.)

27 lutego 2025 r.

Dnia 27 lutego 2025 r. odbyło się posiedzenie Parlamentarnego Zespołu ds. Kultury i Tradycji Łowiectwa, na którym **Szymon Hatłas, Pełnomocnik Łowczego Krajowego ds. strategii** przedstawił założenia Strategii Zrównoważonego Łowiectwa w Polsce do roku 2030 z perspektywą do roku 2035.

Strategia określa zasady zrównoważonego łowiectwa, na które składa się kilka elementów. Pierwszym z nich jest użytkowanie, odnoszące się do gatunków łownych, siedlisk i jest związane z ochroną i pozyskaniem zwierzyny. Drugim elementem zrównoważonego łowiectwa jest zachowanie zasobów przyrody (bioróżnorodności) i czynna jej ochrona dla obecnych i przyszłych pokoleń. Wreszcie trzeci element to utrzymanie akceptacji społecznej, gospodarczej i kulturowej. Strategia porządkuje cele i zadania w celu ich łatwiejszej realizacji. W trakcie prac nad nią zostały doprecyzowane odpowiedzi na pytania: kim są myśliwi, co chcą osiągnąć, do czego dążą. Podchodząc do łowiectwa jako zjawiska społecznego, opracowano skierowany do osób spoza środowiska schemat, pokazujący jak szerokim zagadnieniem jest łowiectwo w Polsce, jak ogromny ma dorobek historyczny i kulturowy. W ramach przygotowań do strategii, korzystając z przepisów ustawy Prawo łowieckie, ustawy o ochronie przyrody i statutu Polskiego Związku Łowieckiego oraz bazując na dokumentach rangi międzynarodowej, wypracowany został hierarchiczny schemat celów, jakie polskie łowiectwo powinno realizować. Głównym celem, wskazywanym we wszystkich dokumentach, jest ochrona przyrody i obowiązek zachowania różnorodności zwierzyny. Na przyrodę trzeba patrzeć całościowo i trzeba ją chronić, ale pamiętać też trzeba, że pewnych procesów nie da się odwrócić w przyrodzie inaczej, jak tylko poprzez ingerencję człowieka, chociażby w odniesieniu do dzikiej zwierzyny w miastach czy nadmiernej liczebności gatunku jakiejś populacji.

Strategia oparta jest na trzech współgrających ze sobą filarach, związanych ze zrównoważonym rozwojem. Pierwszym filarem - przyrodniczym, jest zachowanie bioróżnorodności i czynna ochrona przyrody. Potrzebne jest takie działanie, aby prawne, społeczne i organizacyjne uwarunkowania łowiectwa pozwalały na realizację szerokiego i skutecznego wachlarza działań na rzecz zachowania różnorodności oraz ochrony siedlisk. Drugim, wymagającym poprawy filarem, - gospodarczym, jest współpraca Polskiego Związku Łowieckiego jako organizacji wiodącej i opiniotwórczej w obszarze ochrony środowiska, przyrody i zachowania różnorodności biologicznej ze wszystkimi interesariuszami, pracującymi na rzecz przyrody i tymi, którzy korzystają z jej zasobów (leśnicy, przemysł drzewny itp.). Trzecim filarem - społecznym jest wizerunek, budowany w oparciu o codzienną ciężką pracę i osiągnięcia. Elementem spinającym jest przywództwo i motywacja, a więc sprawne i właściwe zarządzanie organizacją, z ogromną rolą Łowczego Krajowego oraz praca liderów na każdym poziomie, bo równie ważne jak inspirowanie pewnych procesów do zmian przez Łowczego Krajowego jest danie wolnego pola do działania okręgom łowieckim i kołom.

Szymon Hatłas wspomniał ponadto, że najprawdopodobniej w 2025 roku uda się podpisać tzw. *łowiecki trójkąt weimarski*, czyli porozumienie pomiędzy kluczowymi dla łowiectwa krajami - Francją, Polską i Niemcami. Porozumienie zostało przygotowane, gdyż łowiectwu potrzebne jest duże wsparcie na forum Unii Europejskiej. Przekazał sugestię Polskiego Związku Łowieckiego, aby ze względu na zmiany klimatyczne i coraz łagodniejsze zimy środkami na dokarmianie zwierzyny przeznaczyć np. na tworzenie pasów zaporowych

lub zadrzewienia śródpolne. Poinformował, że ze względu na to iż Kodeks Etyki Łowieckiej jest długi, w strategii posłużono się 10-punktowym Dekalogiem Młodego Myśliwego, porządkującym wiedzę i podejście do przyrody. Opiera się on o takie punkty, jak wartości, troska o przyrodę, traktowanie zwierząt, priorytetowe traktowanie przyrody, przestrzeganie prawa i etyki, zrozumienie dla innych, wspieranie lokalnych społeczności, postawa współpracy, doskonalenie oraz wizerunek i zachowanie. Do strategii został ponadto sporządzony wykaz planów działań, wśród których umieszczono m.in. program monitoringu ptaków i ssaków czy wspieranie badań naukowych, ze znaczącą rolą stacji badawczej PZŁ w Czempiniu.

DYSKUSJA

W trakcie posiedzenia dyskutowano na temat niewłaściwej walki z ASF i innymi chorobami zakaźnymi zwierząt, na temat nadmiernie rozrastającej się populacji lisów i bobrów, pojawiania się gatunków inwazyjnych, takich jak szop pracz, malejącej populacji zajęcy, kuropatw i bażantów. Wspomniano, iż potrzebne są systemowe działania niwelowania gatunków inwazyjnych i kontrolowania liczebności populacji zwierząt, tak, aby unikać nieakceptowalnej społecznie liczby szkód przez nie wyrządzanych. Podkreślono, że nie można bazować na informacjach medialnych, często opierających się na mitach, a nie na faktach. Nauka, historia i doświadczenie to te elementy, które powinny być wykorzystane przy planowaniu szeroko rozumianej ochrony przyrody, a w łowiectwie są one obecne od pokoleń. Członkowie Zespołu zwrócili uwagę, że brak jest zrozumienia dla działań Polskiego Związku Łowieckiego, zarówno w resorcie środowiska jak i w społeczeństwie. Tymczasem współpraca Ministerstwa Środowiska z Polskim Związkiem Łowieckim mogłaby dać bardzo dobre efekty. Członkowie zespołu odnieśli się również do liczby wypadków na polowaniach – według statystyk jest to 1 przypadek na 6 milionów. Dlatego w pierwszej kolejności należałoby się zająć problemem śmiertelnych wypadków drogowych z udziałem dzikich zwierząt, gdyż rozrastające się populacje będą stanowić coraz większe zagrożenie dla kierowców.

BSS (D.W.)